

ILLES BALEARS [ELECCIONS AUTONÒMIQUES]

UM té la clau de les Balears

El PP ha perdut la majoria absoluta. Els tres escons d'UM seran els que decidiran qui governa Mallorca i les Balears.

Jaume Matas no aconseguí reva-
lidar la majoria absoluta al Par-
lament. Perdé un diputat, sobre
els trenta que tenia, i per tant tot
queda obert a pactes. Els tres escons

assolits per UM li donen —com el
1999— la capacitat de decidir qui go-
vernará les Illes. La nit electoral fou
emocionant. Com cap altra. Mai no
havia passat res d'igual. Quan l'es-

crutini era ja a prop del 92% el PP
agranava. No tan sols mantenia la ma-
joria absoluta sinó que l'augmentava
en un escó. Trenta-un. De sobte, però,
s'encadenaren dos canvis. A Menorca,
on durant tota la nit els conservadors
estaven donant la sorpresa de sumar
un escó més que el 2003 —set enlloc
de sis—, el PSOE recuperava una mica
de percentatge i, a causa de les petites
quantitats de vot que inclinaven l'es-
cò decisiu, sumava els seu setè dipu-

Fins al darrer moment de l'escrutini la majoria absoluta al Parlament balear ha anat ballant. Finalment la clau de la governabilitat la tindrà Maria Antònia Munar.

tat en detriment del PP, que quedava clavats a sis. Tan pocs vots alteraven el còmput balear que fins aleshores –i cal repetir-ho: amb quasi el 92% escrutat– donava un espectacular resultat al PP. Els conservadors ara mantenen la majoria absoluta, trenta escons, gràcies a l'èxit a Formentera. Tanmateix, immediatament després del canvi menorquí els terminals de dades del centre de control –instal·lat a la seu del Govern, el Consolat de

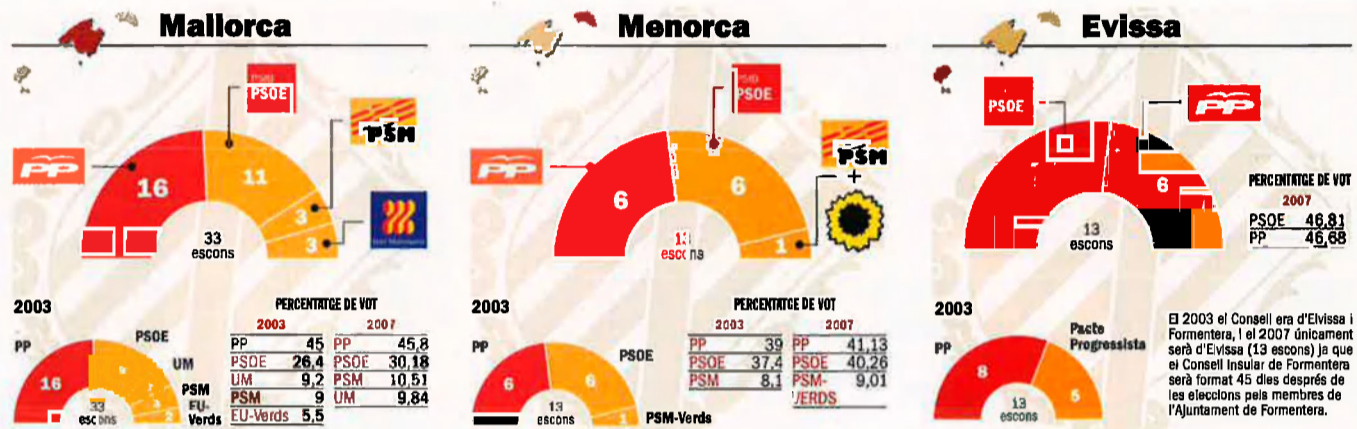
Mar– feien esclatar la sorpresa. El Bloc passava dels tres diputats, amb els quals s'havia mantingut des de l'inici del recompte, a quatre. El PP el perdia. Un escó fonamental que li feia perdre la majoria absoluta. Queia a vint-i-nou escons. S'obrien les portes als pactes.

El resultat. A prop de la 1 de la matinada, Matas compareixia davant dels mitjans de comunicació. Abatut,

reconeixia que “tot i que hem fet els deures”, els resultats obtinguts quedaven per sota de les expectatives i que perdien la majoria absoluta. El nombre de vots obtinguts –190.562, al 99% de l'escrutini– és pràcticament calcat al de 2003, 189.830. I en percentatge augmenta, ja que passa del 44,7 al 46%, a causa de la baixa participació, que fou del 60,4% –tres punts menys que fa quatre anys–, però no li és suficient per a mantenir

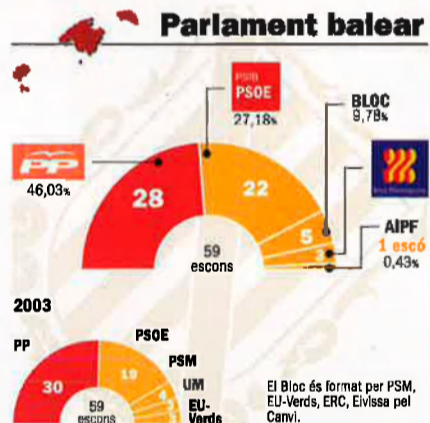
ELS CONSELLS INSULARS

la majoria absoluta. Des d'un punt de vista d'anàlisi estrictament numèrica, la perd a Eivissa, ja que l'aliança PSOE-Eivissa pel Canvi li ha restat un escó. En comptes del set a cinc de 2003, ara és sis a sis. Aquest diputat que canvia de dreta a esquerra és el que marca la diferència al Parlament. Si bé és cert que durant tota la nit els sis a sis a Eivissa es donava per fet i el que produí el canvi en l'escrutini va ser que el Bloc passés a Mallorca de tres a quatre escons. De tota manera, numèricament és Eivissa que ha furat la majoria absoluta a Matas.

Si al PP les cares llargues eren la tònica habitual, tot el contrari passava a la seu d'UM: Allà hi esclatava l'eufòria. Els nacionalistes tenen ara la situació ideal, per la qual havien sospirat durant tota la campanya. Que no hi hagués majoria absoluta. D'aquesta manera és UM qui se situa en el centre del panorama polític illenc. El partit liderat per Maria Antònia Munar decidirà a les mans de qui hi haurà el govern de les Illes Balears. De la dreta o de l'esquerra. O tornar als històrics pactes PP-UM dels anys vuitanta o refer el Pacte de Progrés de 1999. UM perd vots al Parlament –quasi 4.000– i percentatge –passa del 7,5% al 6,7%–, però gràcies a la baixa participació manté els tres escons que tenia. Que són essencials per a formar la majoria i per tant adquireixen un enorme pes polític. Ara Munar té la paella pel mànec. Què farà? És la pregunta del milió. A la nit electoral, ni la presidenta del partit ni cap altre dirigent digueren ni una sola

paraula que pogués fer entendre cap a on es decantaran. Val a dir que UM ha sofert una intensa campanya en contra per part de la dreta política i mediàtica, de resultes de la qual hi ha molts militants que no volen ni sentir parlar de la possibilitat de pactar amb el PP. Ara bé, és previsible que els conservadors basteixin ràpidament ponts cap els nacionalistes.

El PSOE passa de 19 diputats el 2003 a 20 el 2007. Poc increment, per a un partit que es vol presentar com a "opció de govern", tal com els agrada dir als seus dirigents. No hi ha hagut cap efecte ZP que els hagi fet avançar gaire. La situació és delicada, per als socialistes. Queden totalment en mans d'UM. Si els nacionalistes pacten amb ells, podran emmascarar els magres resultats en vots amb el resultat polític d'obtenir el poder que dona disposar de la pre-

sidència del govern. Que és molt, és clar que sí. Però així i tot la situació de fons no s'alteraria. El PSOE no ha avançat, ni de bon tros, tant com auguraven les enquestes. D'ençà de la victòria a les eleccions generals de 2004 els dirigents socialistes illencs tenien una fe cega que el famós *efecte ZP* els donaria una allau de vots a les Illes. Dissenyaren, doncs, una campanya estranya, de to baix, en la qual oferien el seu valor màxim, i gairebé únic: Zapatero. Però Zapatero els ha fallat. Al conjunt balear el PSOE ha fet una mica més del 27% dels vots, i fa quatre anys el 24,6%. Un increment minúscul. Val a dir que el resultat en escons i percentatge es refereix únicament a la candidatura estrictament socialista i que, per tant, no inclou el de la coalició eivissenca PSOE-Eivissa pel Canvi. Ara Francesc Antich depèn absolutament de Munar. Si hi ha pacte progressista Antich serà president. Això podria fer dissimular els mals resultats, però no alteraria la situació de fons. Ara bé, si al final UM s'inclínés per pactar amb el PP, el PSOE es trobaria abocat a una delicada situació interna que ben segur que suposaria el canvi de liderat al congrés del partit que és previst per a l'estiu de l'any vinent.

El Bloc per Mallorca ha assolit 4 diputats. En perd un en relació amb els cinc que aconseguiren PSM –tres– i EU-Verds –dos– presentant-se separatament el 2003. En vots la minva és considerable: més de 14.000 sufragis menys. I en percentatge també és important: del 13% al 8,9%. En veient

aquestes dades pareix clar que l'operació no ha funcionat bé. Tanmateix, i igual que el PSOE, la sensació de derrota o de triomf està pendent dels pactes. Si assoleix quotes de poder es podrà dissimular la pèrdua de vots i d'un escó. Però si queda novament a l'oposició per ventura apareixeran problemes interns. Cal no oblidar que són quatre partits prou diferents –PSM, EU, Verds i ERC– i que, a més, el principal, el PSM, sofrí una greu crisi interna –que acabà en una escissió– arran de la decisió de formar el Bloc.

Els consells. A Menorca res no canvia. Les previsions s'han complert. El consell menorquí continuarà en mans de l'esquerra i Joana Barceló hi mantindrà la presidència. El PSOE –passa del 39% del vots el 2003 al 41,4% enguany– obté sis escons, el PSM-Verds –9,1% enfront del 8% del PSM tot sol fa quatre anys– n'assoleix un i el PP –39,8% ara i abans 39%–, sis. Amb tota seguretat els dos partits progressistes s'aliaran novament. Malgrat que durant moltes hores de la llarga nit electoral el PP pareixia que guanyaria –i ho deia l'escrutini– al final s'imposà allò que tothom deia que passaria: que res no canviaria. Amb una participació igual que la general balear, Menorca continua apostant per ser governada per l'esquerra.

A Eivissa saltà la sorpresa. Per 53 vots de diferència, el PSOE-Eivissa pel Canvi assoleix la victòria i, en conseqüència, Xico Tarrés serà el nou president del Consell d'Eivissa. L'esquerra recupera aquesta institució que perdé el 2003 després de quatre anys de govern progressista encapçalat per Pilar Costa. Sens dubte és a Eivissa on s'ha produït el gran avanç de l'esquerra i el nacionalisme. Fa quatre anys el Pacte Progressista féu el 37,7% dels vots i cinc escons, contra el 50,4% del PP, que assolí set escons. Enguany els percentatges són quasi idèntics per a les dues formacions –46,81% per a PSOE-Eivissa i

A Eivissa salta la sorpresa. Per 53 vots de diferència, el PSOE-Eivissa pel canvi assoleix la victòria

46,68% per al PP– però, com que es trien tretze escons i només obtenen representació aquestes dues forces, doncs la mínima diferència implica que els progressistes sumen un escó més que els conservadors. S'ha demostrat que els progressistes poden vèncer el PP si van junts. I que les mobilitzacions al carrer contra les autopistes han dut PSOE-Eivissa pel Canvi al poder eivissenc.

El Consell de Mallorca queda a l'expectativa dels pactes. El PP perd uns 7.000 vots i, si bé manté el percentatge –45%– a causa de la baixa participació, no pot veure convertit en realitat el somni de sumar un nou escó. Es queda com estava, amb setze. El PSOE incrementa set mil vots i passa del 26,4% al 30%, la qual cosa –sumada a la gran abstenció– li permet incrementar dos escons: de nou a onze. Cal fixar-se en aquesta dada: el PSOE al Parlament només puja un escó mentre que al Consell de Mallorca en suma dos. Les llistes eren

diferents. La del Parlament l'encapçalava Antich i la insular mallorquina Francina Armengol. Segons què passi amb les pactes aquest fet pot tenir gran importància. Si hi hagués canvi de liderat en el PSOE, Armengol seria amb tota seguretat la nova líder. UM també ha tingut més vots al Consell mallorquí que no al Parlament. Quatre mil de diferència. En aquest cas, però, la candidata era la mateixa, Munar. En relació a 2003 UM guanya, al Consell, un centenar de vots i passa del 9% al 9,8%, gràcies a la poca participació. Manté igual nombre d'escons, tres. Que, en no haver-hi majoria absoluta, són essencials per a formar el govern del Consell. Igual que en Parlament, també aquí UM té la paella pel mànec i decidirà amb qui governarà. Per la seva banda, el Bloc també ha patit la doble llista electoral ja que té més representació al Parlament que no al Consell, on es queda amb tres escons, i en perd dos en relació amb els que obtingueren per separat PSM i EU-Verds el 2003.

En resum, tant en el Consell de Mallorca com en el Parlament tot resta pendent dels pactes que faci UM.

Miquel Payeras

A Menorca res no canvia. Les previsions s'han complert. El consell menorquí continuarà a mans de l'esquerra